

THAILAND: Electricity Changes Lives, But Has Cross-Border Impact

พลังงานไฟฟ้าจากเขื่อนและผลกระทบในภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

เชียงราย,(ไอพีเอส)—ในช่วง 7 เดือนที่ผ่านมา,สุพรรณ
เบกาผลิตผลิตอยู่กับความสะดวกสบายที่เพื่อนร่วมโรงเรียนมอบให้
เธอได้จับเครื่องดื่มน้ำเย็นๆและชมรายการโทรทัศน์จิดคั่น

เมื่อเดือนธันวาคมที่ผ่านมาเองที่บ้านบนดอยของเธอสามารถเชื่อมต่อกับเครือข่ายไฟฟ้า
ของประเทศ “มันทำให้บ้านของเราเปลี่ยนไปมาก เรามีตู้เย็น,หม้อหุงข้าวไฟฟ้า
และหลอดไฟขึ้นเพราะตอนนี้เรามีทีวีแล้ว” สุพรรณวัย 16 กล่าว

วัยรุ่นคนอื่นๆต่างมีความรู้สึกแบบเดียวกัน

พวกเขาผลิตผลิตกับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากการเข้ามาของไฟฟ้าในหมู่บ้านซึ่งตั้งอยู่ห่างจาก
เชียงรายไปทางตะวันตกราว 40 กม.

การขยายไฟฟ้าเข้าไปยังบ้านของสุพรรณนั้นเป็นผลจากแผนการของรัฐบาลไทยที่ประกัน
ว่าจะกระจายไฟฟ้าไปยังชุมชนทุกแห่งทั้งในเมืองและชนบท ปัจจุบัน, 90% ของหมู่บ้าน 70,000
แห่งทั่วประเทศต่างมีไฟฟ้าใช้

การตัดสินใจของผู้กำหนดนโยบายด้านพลังงานของประเทศดังกล่าวทำให้ประเทศไทย,
ซึ่งมีพลังทางเศรษฐกิจที่สำคัญในภูมิภาคแม่น้ำโขง,กลายเป็นผู้บริโภคระแสไฟฟ้าจำนวนมหาศาล
เมื่อเปรียบเทียบกับเพื่อนบ้านอย่างมณฑลยูนนานของจีน,พม่า,ลาว, เวียดนาม และกัมพูชา

ประเทศไทยใช้ไฟฟ้า 1,448 กิโลวัตต์-ชั่วโมงต่อหัว

เมื่อเปรียบเทียบกับการบริโภคของจีนซึ่งอยู่ที่ 827 กิโลวัตต์-ชั่วโมงต่อหัว,เวียดนาม 286 กว.-ชม,
และพม่า 68 กว.-ชม.,ทั้งนี้เป็นตัวเลขจากรายงานว่าด้วยการพัฒนามนุษย์ประจำปี 2003

ของสหประชาชาติ

ขณะการกระจายกระแสไฟฟ้าเข้าไปยังพื้นที่ห่างไกลทำให้คุณภาพชีวิตของผู้คนดีขึ้น
น,นักวิเคราะห์ระบุว่าประเทศไทยยังสนองไฟฟ้าให้กับความต้องการที่เพิ่มขึ้นซึ่งมีผลกระทบต่อ
ประเทศเพื่อนบ้าน

ทั้งนี้เพราะไทยเข้าไปสนับสนุนหรือมีส่วนในโครงการด้านพลังงานข้ามชายแดน

ในการนี้รวมทั้งโครงการพัฒนาเขื่อนขนาดใหญ่ที่จะขายกระแสไฟฟ้าให้กับประเทศของตน

การไฟฟ้าฝ่ายผลิตของไทย(EGAT)กำลังผลักดันแผนเพื่อสนองตอบความต้องการพลัง
งานในอนาคต,สุภกิจ

นั้นทวารการ,นักวิจัยนโยบายพลังงานจากเครือข่ายพลังงานแบบยั่งยืนแห่งประเทศไทยซึ่งเป็นองค์กรเอ็นจีโอ.,กล่าว

แผนการเหล่านี้กำลังก่อให้เกิดข้อสงสัย และกระตุ้นให้เกิดการต่อต้านจากนักสิ่งแวดล้อมทั้งในและนอกประเทศ

เมื่อวันที่ 8

กรกฎาคม,รัฐบาลไทยมีมติเห็นชอบให้ลงนามในข้อตกลงเพื่อซื้อพลังงานจากรัฐบาลลาว นอกจากนี้,รัฐบาลยังสนับสนุนทางการเงินและการตลาดให้กับนักพัฒนาทั้งภาครัฐและเอกชนเพื่อการลงทุนในโครงการไฟฟ้าพลังน้ำที่เขื่อนน้ำเทิน2 ด้วย

“EGAT สนับสนุนมาตรการดังกล่าวเพื่อเปิดทางให้มีการสร้างเขื่อนในประเทศไทย”

สุภกิจกล่าว และว่า

“ทั้งนี้เพราะต้องการให้ไทยมีแหล่งพลังงานเพื่อสนองต่อความต้องการไฟฟ้าในประเทศที่จะเพิ่มสูงขึ้นในอนาคต”

โครงการเขื่อนในประเทศไทยดังกล่าวเป็นหนึ่งในโครงการไฟฟ้าพลังน้ำ 32 แห่งที่ถูกระบุว่าเป็นโครงการพัฒนาเขื่อนในภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง,ทั้งนี้ก็เป็นข้อมูลจากเอกสารของเครือข่ายแม่น้ำระหว่างประเทศ(IRN),องค์กรเอกชนในสหรัฐฯ,ที่เพิ่งเผยแพร่ออกมาในเดือนนี้

พลังงานจาก

“โครงการเขื่อนที่อื้อฉาวในประเทศจีน,พม่าและลาวจะถูกส่งผ่านเครือข่ายหุ้มสายมายังเมืองที่กระจายพลังงานในประเทศไทยและเวียดนาม” IRN ระบุในเอกสารที่ชื่อ ‘การขายอนาคต’

โครงการทั้งหมดที่ประเมินว่ามีมูลค่าราว 4.6 พันล้านดอลลาร์นี้ก่อให้เกิด “ความเสียหายต่อชีวิต,วัฒนธรรม และระบบนิเวศน์”

อันเนื่องมาจากแผนการพัฒนาในภูมิภาคแม่น้ำโขงในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา,IRN กล่าว

องค์กรดังกล่าวยังกำหนดธนาคารโลกและธนาคารพัฒนาแห่งเอเชีย(ADB)ในฐานะผู้ให้การสนับสนุนโครงการพลังงานในภูมิภาค,เมื่อนักเศรษฐศาสตร์อาวุโสของธนาคารผู้หนึ่งได้กล่าวในที่สัมมนาในเชียงใหม่เมื่อเร็วๆนี้ว่านักวิจารณ์ “เข้าใจผิดพลาด” ต่อโครงการ ‘เครือข่ายพลังงานแห่งลุ่มแม่น้ำโขง’

อย่างไรก็ตาม, IRN ระบุว่า

“เครือข่ายพลังงานแห่งลุ่มแม่น้ำโขงเป็นหนึ่งในเรือธงของโครงการอนุภูมิภาคแม่น้ำโขงของADB ที่จะให้การสนับสนุนความร่วมมือและความเติบโตทางเศรษฐกิจใน 6 ประเทศที่ใช้น้ำโขงร่วมกัน”

“โครงการนี้ควรระงับลงในทันที” ชูชาน

ห้วง,นักบรรณคดีประจำเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ของ IRN กล่าว ทั้งระบุว่า ธนาคารโลกและ ADB เหยียบย่ำสิทธิของประชาชนที่ได้รับผลกระทบ

ทั้งเป็นต้นเหตุให้เกิดการทำลายสิ่งแวดล้อม, เป็นตัวอุปสรรคในการแก้ปัญหาที่แท้จริงเพื่อสนองความต้องการพลังงานในภูมิภาคนี้

กระนั้น, เมียว ถันต์, นักเศรษฐศาสตร์อาวุโสฝ่ายภูมิภาคลุ่มน้ำโขงของ ADB, แถลงว่าสถาบันการเงินซึ่งตั้งอยู่ในมะนิลาของเขาไม่ได้ตั้งใจที่จะจัดตั้งโครงการ 'เครือข่ายพลังงานแห่งลุ่มแม่น้ำโขง' และ ADB จะไม่สนับสนุนโครงการสร้างเขื่อน "ถ้าหากมีผลกระทบในทางลบต่อประเทศเพื่อนบ้าน" และว่า "ผู้คนเข้าใจผิดในโครงการเครือข่ายพลังงานแห่งลุ่มแม่น้ำโขง" ของธนาคาร

อย่างไรก็ตาม, เขาชี้ว่า ADB กระตือรือร้นที่จะเห็นประเทศในภูมิภาคนี้ร่วมกันสร้างพลังทางการค้าข้ามชายแดนซึ่งหลายคนมองว่าแผนการสำคัญคือการสร้างเขื่อน "เพราะขณะนี้แผนการร่วมคือการค้าพลังงาน, แต่ในรายละเอียดจะต้องรอการแถลงออกมา"

ข้อตกลงการค้าพลังงานถูกกำหนดออกมาในระหว่างการประชุมสุดยอดระหว่างผู้นำของประเทศลุ่มน้ำโขง 6 ชาติที่กรุงพนมเปญเมื่อเดือนพฤศจิกายน 2002 ผู้นำทั้งหมดเห็นพ้องกันที่จะดำเนินการ "เชื่อมต่อระบบไฟฟ้าและทำข้อตกลงการค้ากระแสไฟฟ้า" ที่อนุญาตให้ประเทศสมาชิกขายหรือซื้อพลังงานไฟฟ้าผ่านระบบเครือข่ายไฟฟ้าเหมือนกับการขายสินค้าอย่างอื่น

ระบบการซื้อขายพลังงานในภูมิภาคมีเป้าหมายที่จะเชื่อมต่อผ่านระบบส่งผ่านกระแสไฟฟ้าแห่งชาติที่ทำให้ประเทศสมาชิกต้องรวมทรัพยากรด้านพลังงานเข้าด้วยกันเพื่อสนองตอบแผนการพัฒนาพลังงานภายในภูมิภาค, ทั้งนี้เป็นการระบุในข้อเขียนที่ชื่อ 'เชื่อมต่อประเทศ, เชื่อมต่อประชาชน' ของ ADB.

(End/Copyright IPS)